

DE TEXTIELBEELDEN VAN FEMMIE DUIVEN

'Meestal kan het niet boven de bank'

Femmie Duiven, wonend in Amsterdam, maakt van textiel beelden en installaties, maar werkt soms ook met hout, gips, steen of laswerk. Inspiratie put ze uit het landschap of uit haar lange buitenlandse reizen. Ze begint intuïtief aan een object en al doende ontstaat zo het kunstwerk, dat pas achteraf een titel krijgt.

tekst en foto's Kees Funke Küpper

'Ik kom van het platteland. Mijn ouders hadden een kleine boerderij. Tijdens het beleid van minister Sicco Mansholt werd toentertijd de ruilverkaveling in ons dorp ingevoerd, waarbij de kleine boerderijen werden samengevoegd tot grootschalige bedrijven. Er kwamen megastallen met vaak meer dan honderd koeien.

Mijn vader zei toen al: 'Dat kan nooit goed gaan', en hij heeft gelijk gehad. Het woord biodiversiteit hoorde je toen nog niet, maar het verlies ervan was toen zeker aan de orde. Ook minister Mansholt zei later dat het eigenlijk anders had moeten gaan.

Dat oude landschap was zo mooi en in harmonie met de natuur. De weilanden met de vennetjes en houtwallen waar ik als kind speelde, werden allemaal omgeploegd tot één grote zwarte vlakte tot aan de horizon. Het landschap waar ik zoveel van hield, was in een keer verdwenen.'

Allerlei technieken

'Na de middelbare school ging ik naar de kweekschool (nu pabo) in Meppel. Op die school was ik regelmatig te vinden in het

handenarbeidlokaal. Daar kwamen allerlei technieken aan bod, die ik allemaal wilde leren. Houtbewerking, leerbewerking, solderen, keramiek etc. etc. Aan kunst maken dacht ik toen helemaal nog niet. Uiteindelijk werd ik onderwijzeres. Daarna haalde ik nog de onderwijsakten handwerken, tekenen en handenarbeid en jaren later ging ik naar de Academie Minerva in Groningen, waar ik in 1987 afstudeerde met tekenen en schilderen.

Daarna verhuisde ik van Drenthe naar Amsterdam en in 1993 studeerde ik aan de Rietveld Academie af met beeldhouwen. In datzelfde jaar kreeg ik dit atelier toegewezen. Hier ben ik als het kan elke dag aan het werk. Soms denk ik wel: nu moet ik echt eens de stofzuiger door mijn huis halen. Ook heb ik in

'... landschappelijke kleuren ...'

Femmie Duiven: 'Verbondenheid met de aarde, met het landschap'

Amsterdam vijftien jaar lesgegeven in het vak beeldende vorming, waarbij ik samenwerkte met collega's die dansles en muziekles gaven. Er kwamen toneelvoorstellingen, musicals en andere kunstprojecten tot stand.'

Nomaden

'Ik heb veel gereisd in de landen van Noord- en West-Afrika – Marokko, Mauritanië, Algerije, Westelijke Sahara, Egypte, Mali en Jordanië. Vaak reisde en woonde ik in die woestijnlanden samen met de nomaden, die daar rondtrekken met hun kamelen, geiten en schapen. Hun leven deed me aan vroeger denken en hoe ik was opgegroeid. Ik herkende de verbondenheid met de aarde, met het landschap. Tijdens die reizen verzamelde ik vaak traditioneel textiel, dat ik dan later gebruikte voor mijn installaties. Toen in 2020 corona kwam opdagen, kon ik lange tijd niet meer reizen.

Ik woon op de Oudeschans in Amsterdam en loop dus elke dag via het Waterlooplein langs de Amstel naar mijn atelier. Op het

Waterlooplein kom ik dan allerlei bruikbaar materiaal tegen. Bijvoorbeeld prachtige zijde van oude versleten kimono's, waar ik de landschappelijke kleuren uit heb gevist, of glamourachtige glitterkleding die er tijdens de Gay Pride eens te vinden was. Al dat textiel kan op verschillende wijzen worden verwerkt.'

Exposities

'De afgelopen tijd heb ik veel geëxposeerd. In voorgaande jaren exposeerde ik ook

meerdere malen in Duitsland. Veel van mijn werk is niet zo geschikt voor een huiskamer. Het is nogal groot en staat of ligt dan op de vloer. Meestal kan het niet boven de bank.

Het werk dat ik op de laatste ledententoonstelling van Arti toonde was van kleurig, transparant organza dat ik had bewerkt met rimpel elastiek en waar ik vervolgens zakken van had genaaid. Die zakken had ik gevuld met witte zitzakbolletjes. Vervolgens heb ik al die gekleurde zakken gestapeld en samengevoegd tot een kleurrijk landschappelijk geheel.

Mijn atelier is in een voormalige brandweerkazerne aan de Nieuwe Achtergracht in Amsterdam en kijkt uit op de achterkant van theater Carré. Vanaf de straatkant kun je door de grote ramen van de vroegere toegangspoorten de ontwikkelingen van mijn werk volgen. Ook organiseer ik enkele keren per jaar in mijn atelier een expositie met andere kunstenaars onder de naam Studio NA 64.'

'... allerlei bruikbaar materiaal ...'